

expressio continens exponentes imaginarios valorem realem atque determinatum exhibeat. Hujus rei exempla supra jam occurrerunt; unde hic sufficiat unum exemplum attulisse hoc

$$2y = x^{+\sqrt{-1}} + x^{-\sqrt{-1}},$$

in quo, etiamsi utrumque membrum $x^{+\sqrt{-1}}$ & $x^{-\sqrt{-1}}$ sit quantitas imaginaria; tamen summa amborum valorem habet realem. Sit enim $lx = v$, sumto e pro numero, cujus Logarithmus hyperbolicus est $= 1$, erit $x = e^v$, quo valore loco x substituto, erit $2y = e^{+v\sqrt{-1}} + e^{-v\sqrt{-1}}$. Vidimus autem in Sectione superiori §. 138. esse

$$\frac{e^{+v\sqrt{-1}} + e^{-v\sqrt{-1}}}{2} = \cos. A. v,$$

unde fiet $y = \cos. A. v = \cos. A. lx$. Scilicet, proposito quocunque ipsius x valore in numeris, sumatur ejus Logarithmus hyperbolicus, tum in Circulo, cujus radius $= 1$, abscindatur Arcus isti Logarithmo æqualis, hujusque Arcus cosinus dabit valorem Applicatæ y . Sic, si sumatur $x = 2$, ut sit $2y = 2^{+\sqrt{-1}} + 2^{-\sqrt{-1}}$, erit $y = \cos. A. l2 = \cos. A.$

0,6931471805599. Iste autem Arcus ipsi $l2$ æqualis, cum Arcus $= 3, 1415926535$ &c., contineat 180° , per regulam auream invenietur fore $39^\circ, 42', 51'', 52''', 9''''$, cujus cosinus est 0,76923890135408. hicque numerus dat valorem Applicatæ y respondentem Abscissæ $x = 2$. Cum igitur hujusmodi expressiones & Logarithmos & Arcus circulares involvant, jure ad transcendentes referuntur.

§ 12. Inter Curvas ergo transcendentes primum locum tenent, quarum æquationes, præter quantitates algebraicas, Loga-

LIB. II. Logarithmos involvunt, atque simplicissima harum erit quæ continetur hac æquatione $l \frac{y}{a} = -\frac{x}{b}$, seu $x = bl \frac{y}{a}$, ubi perinde est cujusnam generis Logarithmi accipiantur, quia multiplicatione constantis b omnia Logarithmorum systemata ad idem revocantur. Denotet ergo character l Logarithmos hyperbolicos, atque Curva æquatione $x = bl \frac{y}{a}$ contenta sub nomine LOGARITHMICÆ vulgo est nota. Sit e numerus, cujus Logarithmus est $= 1$, ita ut sit $e = 2,71828182845904523536028$, fietque $e^{x:b} = \frac{y}{a}$; seu $y = ae^{x:b}$, ex qua æquatione natura Curvæ logarithmicæ facillime cognoscitur. Si enim loco x successive substituantur valores in arithmetica progressionem procedentes, Applicatæ y valores tenebunt inter se progressionem geometricam. Quæ quo facilius ad constructionem accommodetur, ponatur $e = m^n$, & $b = nc$, eritque $y = am^{x:c}$, ubi m numerum quemcunque affirmativum unitate majorem significare potest. Si igitur sit

$$x = 0, \quad c, \quad 2c, \quad 3c, \quad 4c, \quad 5c, \quad 6c, \quad \&c.$$

erit

$$y = a, \quad am, \quad am^2, \quad am^3, \quad am^4, \quad am^5, \quad am^6, \quad \&c.;$$

&, tribuendis ipsi x valoribus negativis, si ponatur

$$x = -c, \quad -2c, \quad -3c, \quad -4c, \quad -5c, \quad \&c.$$

erit

$$y = \frac{a}{m}, \quad \frac{a}{m^2}, \quad \frac{a}{m^3}, \quad \frac{a}{m^4}, \quad \frac{a}{m^5}, \quad \&c.$$

TAB. XXIV. 513. Hinc patet Applicatas y ubique valores habere affirmativos, & quidem in infinitum crescentes, auctis Abscissis **Fig. 101.** x affirmative in infinitum; ex altera autem Axis parte in infinitum

nitum decreſcentes, ita ut hinc Axis ſit Curvæ Aſymtota *Ap*. Sumto ſcilicet *A* pro Abſciſſarum initio, erit hoc loco Applicata *AB* = *a*: &, ſumta Abſciſſa *AP* = *x*, erit Applicata *PM* —

CAP.
XXI.

= *y* = *a**m*^{*x*:*c*} = *a**e*^{*x*:*b*}: ideoque *l.* $\frac{y}{a} = \frac{x}{b}$. Unde Abſciſſa *AP* per conſtantem *b* diviſa exprimit Logarithmum rationis $\frac{PM}{AB}$. Si Abſciſſarum initium in alio quocunque Axis puncto *a* ſtatuatur, æquatio ſimilis manet. Sit enim *Aa* = *f*, ac poſita *aP* = *t*, ob *x* = *t* — *f*, erit *y* = *a**e*^{(*t* — *f*):*b*} = *a**e*^{*t*:*b*}: *e*^{*f*:*b*}. Vocetur conſtans *a*: *e*^{*f*:*b*} = *g*, erit *y* = *g**e*^{*t*:*b*}. Hinc, ob *ab* = *g*, intelligitur fore $\frac{aP}{b} = l. \frac{PM}{ab}$; ideoque ductis duabus quibuſvis Applicatis *PM* & *pm*, intervallo *Pp* a ſe invicem diſtantibus, erit $\frac{Pp}{b} = l. \frac{PM}{pm}$, & conſtans *b*, a qua iſta relatio pendet, erit inſtar Parametri Logarithmicæ.

§ 14. Tangens hujus Curvæ logarithmicæ in quovis puncto *M* etiam facile poterit definiri. Cum enim, poſita *AP* = *x*, ſit *PM* = *a**e*^{*x*:*b*}, ducatur alia quæcunque Applicata *QN*, a priori intervallo *PQ* = *u* diſſita, eritque *QN* = *a**e*^{(*x*+*u*):*b*} = *a**e*^{*x*:*b*}. *e*^{*u*:*b*}; &, ducta *ML* Axi parallela, erit *LN* = (*QN* — *PM*) = *a**e*^{*x*:*b*} (*e*^{*u*:*b*} — 1). Per puncta *M* & *N* ducatur recta *NMT* Axi occurrens in puncto *T*, erit *LN*:*ML* = *PM*:*PT*, hincque *PT* = *u*: (*e*^{*u*:*b*} — 1). Venum, uti in Sectione ſuperiori oſtendimus, per Seriem infinitam eſt *e*^{*u*:*b*} = 1 + $\frac{u}{b}$ + $\frac{u^2}{2b^2}$ + $\frac{u^3}{6b^3}$ + &c.: ideoque *PT* =

LIB. II.

I

$\frac{1}{b} + \frac{u}{2b^2} + \frac{uu}{6b^3} + \&c.$ Evanescat jam intervallum PQ

$= u$; & ob puncta M & N coincidentia, recta NMT fiet Curvæ Tangens, eritque tum Subtangens $PT = b$, ideoque constans; quæ est proprietas palmaria Curvæ logarithmicæ. Parameter ergo Logarithmicæ b simul ejusdem est Subtangens constantis ubique magnitudinis.

515. Quæstio hic oritur, utrum hoc modo tota Curva logarithmica sit descripta; & an ea, præter hunc ramum MBm utrinque in infinitum excurrentem, nullas alias habeat partes. Vidimus enim supra nullam dari Asymptotam, ad quam non duo rami convergant. Statuerunt ergo nonnulli, Logarithmicam ex duabus constare partibus similibus ad utramque Axis partem sitis, ita ut Asymptota simul futura sit Diameter. Verum æquatio $y = a e^{x:b}$ hanc proprietatem minime ostendit;

quoties enim est $\frac{x}{b}$ vel numerus integer, vel fractio denominatorem habens imparem, tum y unicum habet valorem realem eumque affirmativum. Quod si autem fractio $\frac{x}{b}$ habeat denominatorem parem, tum Applicata y geminum inducet valorem, alterum affirmativum alterum negativum, hinc Curvæ punctum ad alteram Asymptotæ partem exhibebit: ex quo Logarithmica infra Asymptotam innumerabilia habebit puncta discreta, quæ Curvam continuam non constituunt, etiamsi ob intervalla infinite parva Curvam continuam mentiantur; quod est paradoxon in Lineis algebraïcis locum nullum inveniens. Hinc etiam aliud oritur paradoxon multo magis mirandum. Cum enim numerorum negativorum Logarithmi sint imaginarii, (quod tum per se patet, tum inde intelligitur quod $\log. -1$ ad $\sqrt{-1}$ rationem habeat finitam) erit $l. -n$, quantitas imaginaria, quæ sit $= i$: at, cum Logarithmus quadrati æquetur duplo Logarithmo radices, erit $l. (-n)^2 = l. n^2 =$

2i. At, $\log. n^2$ est quantitas realis, $= 2 l. n$: unde sequitur, & quantitatem realem $l. n$ & imaginariam i fore semissem ejusdem quantitatis realis $l. n^2$. Hinc porro quilibet numerus duplicem habiturus esset semissem, alteram realem alteram imaginariam; similiterque cujusque numeri triplex daretur triens, quadruplex quadrans, & ita porro, quarum tamen partium, unica tantum sit realis, quæ quomodo cum solita quantitatum notione conciliari queant, non liquet.

516. Concessis ergo his quæ assumimus, sequeretur numeri a semissem fore æque $\frac{a}{2} + l. - 1$, ac $\frac{a}{2}$: illius enim duplum est $a + 2l. - 1 = a + l. (-1)^2 = a + l. 1 = a$: ubi notandum est esse $+ l. - 1 = - l. - 1$, etiamsi non sit $l. - 1 = 0$: cum enim sit $- 1 = \frac{+1}{-1}$, erit $l. - 1 = l. + 1 - l. - 1 = - l. - 1$. Simili modo, cum sit $\sqrt[3]{1}$ non solum 1 sed etiam $\frac{-1 + \sqrt{-3}}{2}$, erit $3l. \frac{-1 + \sqrt{-3}}{2} = l. 1 = 0$, ideoque ejusdem quantitatis a trientes erunt $\frac{a}{3}$; $\frac{a}{3} + l. \frac{-1 + \sqrt{-3}}{2}$, & $\frac{a}{3} + l. \frac{-1 - \sqrt{-3}}{2}$; tripla enim harum singularum expressionum producant eandem quantitatem a . Ad hæc dubia solvenda, quæ nullo modo admitti posse videntur, aliud statui oportet paradoxon: scilicet, cujusque numeri infinitos dari Logarithmos, inter quos plus uno reali non detur. Sic, etsi Logarithmus unitatis est $= 0$, tamen præterea innumerabiles alii unitatis dantur Logarithmi imaginarii: qui sunt $2l. - 1$, $3l. \frac{-1 + \sqrt{-3}}{2}$, $4l. - 1$; & $4l. \frac{+ \sqrt{-1}}{2}$, innumerabilesque alii, quos extractio radicum monstrat. Hæc autem sententia multo est verisimilior, quam superior: posito enim $x = l. a$, erit $a = e^x$; ideoque $a =$

$1 + x + \frac{x^2}{2} + \frac{x^3}{6} + \frac{x^4}{24} + \&c.$; quæ, cum sit æquatio